

N:o 53.

Ank. till Riksd. kansli den 27 april 1888, kl. 3 e. m.

Utlåtande med anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående fortsättande under år 1889 af arbetena på nya kasernetablissemment för Svea lifgarde och andra lifgardet m. m.

(1:a U. A.)

Under åberopande af bifogadt utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden den 10 februari 1888 har Kongl. Maj:t i en till Riksdagen aflåten proposition af samma dag (n:o 30) föreslagit Riksdagen att besluta,

att utöfver de belopp, Riksdagen åren 1885, 1886 och 1887 stält till Kongl. Maj:ts förfogande till uppförande af nya kasernetablissemment för de begge fotgardesregementena, må af inflytande försäljningsmedel för kronans till gardesregementena upplåtna mark användas till fortsättande under år 1889 af samma kasernetablissemment 385,000 kronor; samt att sistnämnda belopp må, i den mån sådant kan blifva erforderligt, få, efter Kongl. Maj:ts bepröfvande, af tillgängliga medel förskjutas.

Vid ärendets fördragning inför Kongl. Maj:t har statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet till ofvannämnda statsrådsprotokoll erinrat, att Riksdagen under åren 1885, 1886 och 1887 för uppförande af nya kasernetablissemment åt de båda fotgardesregementena stält till Kongl. Maj:ts förfogande ett sammanlagdt belopp af 2,260,000 kronor, samt att kostnaden för dessa etablissemment ursprungligen beräknades till 3,250,000 kronor, deraf 3,129,000 kronor för sjelfva byggnaderna och 121,000 kronor för ordnande af de dem närmast omgif-

vande gatudelar, eller, då dertill ytterligare lades 58,500 kronor, hvarmed kostnadsberäkningen sedermera ökades till följd af Stockholms stads utaf Kongl. Maj:t godkända anspråk, att dessa gatudelar äfven skulle på kronans bekostnad stensättas, till 3,308,500 kronor.

Af ofvannämnda utaf Riksdagen för åren 1886, 1887 och 1888 anvisade 2,260,000 kronor hade dock för utförande af åtskilliga gaturegleringsarbeten, som icke direkt berörde kasernbyggnaderna, utan endast de till försäljning afsedda kronotomterna, af Kongl. Maj:t blifvit disponerade 30,000 kronor. För sjelfva byggnadsarbetena samt ordnandet af de kasernerna omgifvande gatudelarne hade alltså rätteligen användts endast 2,230,000 kronor, så att vid 1888 års slut af den beräknade byggnadskostnaden skulle återstå ett belopp af 1,078,500 kronor.

Emellertid hade, enligt hvad chefen för fortifikationen i skrifvelse till Kongl. Maj:t omförmålt, till följd af de senare årens gynsamma byggnadskonjunkturer, så stor besparing å den för 1886 och 1887 års arbeten beräknade kostnad uppstått, att endast derigenom nyssnämnda belopp 1,078,500 kronor nedbringats till i rundt tal 879,000 kronor. Dertill komme vidare, att, på sätt chefen för fortifikationen likaledes tillkännagifvit, kontrakt nyligen afslutats om utförande af den del utaf innevarande års arbeten, som hittills blifvit på entreprenad utbjuden, till ett pris, som med 64,000 kronor understege det i kostnadsförslagen beräknade. Behovvet af medel för etablissementets fullbordande efter den fastställda planen syntes alltså kunna inskränkas till omkring 815,000 kronor i stället för 1,078,500 kronor. Skulle de nuvarande gynsamma byggnadskonjunkturerna icke väsentligen förändras, innan samtliga återstående arbeten blefve afslutade, så vore dessutom antagligt, att äfven dessa arbeten skulle kunna utföras för något lägre kostnad än den beräknade.

All anledning förefunnes alltså för det antagande, att å den beräknade byggnadskostnaden skulle uppstå en besparing, som, äfven om derifrån drogos omkring 60,000 kronor, hvartill enligt verkställd utredning, kostnaden för anskaffande af nödiga kaserninventarier vid fotgardesregementenas förestående inflyttning i de nya vida rymligare kasernerna torde uppgå, i hvarje fall kunde beräknas till 200,000 kronor i rundt tal.

I fråga om anslagsbehoven för nästkommande år ansåge chefen för fortifikationen, att, då under innevarande år *vestra kasernetablissementet* blefve fullbordadt och af *det östra* de båda bataljonskasernerna uppmurade, de återstående byggnadsarbetena lämpligen kunde fördelas på två år sålunda att:

under år 1889 borde utföras alla återstående byggnader, dock utan inredning, beräknade till en kostnad af	357,520	kronor,
utvändiga vatten- och afloppsledningar beräknade till	36,500	»
halfva kaserngårdens grusning	8,000	»
planeringsarbeten.....	7,200	»
åskledare	1,800	»
östra trottoaren å Banérgatan samt hälften af den norra å Linnégatan	9,700	»
stensättning af Linnégatans vestra del.....	14,500	»
hvarjemte af det för kontorskostnaden och oförutsedda utgifter beräknade belopp erfordrades.....	13,780	»
	<hr/>	
	summa	449,000 kronor

och under år 1890 samtliga återstående arbeten å östra
etablisementet, beräknade till 430,000 »

Hvad anginge möjligheten att, på sätt Riksdagen i sin skrifvelse den 7 juli 1887 förutsatt, genom förenkling i byggnadsplanen samt nödig sparsamhet vid utförandet bereda någon minskning i dessa återstående kostnader, hade chefen för fortifikationen erinrat, att redan vid den genom Kongl. Maj:ts bref den 25 januari 1884 anbefalda omarbetningen af det först uppgjorda förslaget till ifrågavarande kasernetablisement alla de inskränkningar blifvit vidtagna, som låte förena sig med de af Kongl. Maj:t gifna föreskrifter angående utrymmesberäkning i kaserner och en ändamålsenlig anordning af etablisementen i sin helhet, och att några ytterligare inskränkningar numera så mycket mindre kunde vidtagas, som vestra etablisementet redan vore i det närmaste fullbordadt och somliga grunder för det östra nära färdiga. I afseende å sjelfva utförandet hade, enligt hvad chefen för fortifikationen anmält, redan förut all sparsamhet blifvit iakttagen, hvarom han ock ansåge det, i förhållande till etablisementens omfång, billiga priset bära vittne.

Departementschefen har på grund af de åsikter, chefen för fortifikationen sålunda uttalat, ansett ett byggnadsanslag af 449,000 kronor böra för nästa år beredas, men då, i följd af ofvannämnda kontrakt, hvarigenom innevarande års arbeten komme att kosta 64,000 kronor mindre än som beräknats, sist berörda belopp redan vore tillgängligt att användas för de ännu återstående arbetena, behöfde nu endast skilnaden 385,000 kronor af Riksdagen äskas.

Från den person, som har försäljningen af kronans till gardesregementena upplåtna mark om hand, har utskottet erhållit upplysning om huru långt försäljningen fortskridit och dervid inhemtat, att af ifrågavarande s. k. gardestomterna, hvilka tillsammans innehölle 945,680

kvadratfot, under år 1886 försåls 4 stycken, innehållande tillhopa 29,613 kvadratfot för 245,495 kronor 70 öre, af hvilken försäljningssumma 219,800 kronor inlevererats till statskontoret, 23,983 kronor 56 öre användts till avvägning och styckning af tomterna och till en del af de nya gatornas ordnande m. m. samt 1,712 kronor 14 öre återstode i kassan; att de försålda tomterna, såsom liggande utmed strandvägen och således bland de värdefullaste, betinga ett pris af något mer än 8 kronor per kvadratfot; samt att, ehuru visserligen åtskilliga spekulanter anmält sig, någon vidare försäljning, på grund af byggnadsverksamhetens afstannande i hufvudstaden, icke kommit till stånd, men att, om än ovisst vore huru länge detta tillstånd skulle fortfara, det dock kunde anses säkert att, när denna verksamhet åter började taga fart, ifrågavarande tomter blefve de, som i första hand komme att tagas i anspråk.

Ehuru ännu endast ett jemförelsevis obetydligt belopp blifvit genom ifrågavarande tomtförsäljning anskaffadt och influtit, anser utskottet dock sig böra tillstyrka bifall till förevarande förslag om att till Kongl. Maj:ts förfogande för fortsättande af kasernbyggnadet ytterligare må ställas 385,000 kronor. Nuvarande byggnadskonjunktioner äro nemligen så gysamma, att de redan, enligt hvad af statsrådsprotokollet inhemtas, medfört betydlig besparing i byggnadskostnaden, och det måste alltså anses med god hushållning förenligt att nu fortsätta byggnadsföretaget för att sedermera, vid stigande efterfrågan på byggnadstomter i hufvudstaden, genom försäljning af återstående delen af kronans till gardesregementena upplåtna mark bereda statsverket ersättning för de gjorda förskotten.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande förslag må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 27 april 1888.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.